

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Digtning i udvalg

Citation: Kingo, Thomas: "Digtning i udvalg", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 315.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo09val-shoot-idm140375707044240.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Til
Dend af Dyd og Blood ædle og Velbeprydede
Jomfru,
J. Brigitte Baltzlow,
paa hendes indfaldende
Nafns Dag,
Dend I Febr. 1689.

KOm, *Blide Himmel-Gud*, Lad Salighed opblinke,
KLad fra din Trone-Stool De store Naader vinke,
Som Cherubim der paa hin anden fordum saae,
Hvor ved din Naades Pagt skiult og betegnet laa!
Du driver Tidens Hiul, og ved din Viisdom vender
Hver Stunds minut, og hvad der ind i Tiden render
Af sær forandring, og hvad Lykken legges til,
Det ene er din Drifft og Dig tilegnes vil!
Saa *Bliid* seer Solen ey af Morgenrødens øye,
I sin Safraned Rok, naar hun sig vil ophøye
Oppaa sit Firmament, at jo hver Straale seer
Af din almægtighed, og ved din Naade Leer!
Hver Dag, huer Verdens Dag (det ruske maa og regne)
Har Himlen fuld af Gud, det nødes ey at tegne
Et *Menniske* derpaa, og sette Jorden der,
Hvor Gud sin Riimstok med sin Sool og Maane skiær!
Dog hår Du, stoore Gud, og ladet dig behage,
At Mennisket, som har kun faa og talte Dage,
Kand male Sig i Dyd og Udyd sort og huiid,
Med Himlens Dom, og ey med Pavens Helgen-Kriid!
Jeg ærer og De Navn, som Tidens Almanakke
Har ført i Rullen blant Dem som dend slibrig bakke
I Verden har betræd, og Lefnt os deris Fied
Betrykt af Dyde-tegn for hver at følge med!
Jeg seer dend første Dag af *Vmter-Blidemaaned*,
Forgylt af Solen og af Himlen overblaaened,
316 Betegnet med et *Navn*, saa smukt et *Jomfru-Navn*
Brigitte, Dyders bryst og Fromheds rene Stavn!
Det *Navn*, berømte *Navn*, som med ald føye regnes
Brigitte Baltzlow til og tydelig optegnes
Til hver dend Dag hun end i Verden haver seet
Som og exempelviis blant hendes Kiøn er skeet.
Det *Navn* forbinder mig, at Jeg i Tidens minde,
Skal effter gammel Skik, Dig smukke *Jomfru*, binde,
Dog ey med løse baand af Verdens Fantasi
Og Valke-Knuder af et kunstig hykleri.
Jeg kunde, om det galdt, vel lade Perler træde
Omkring Din haand og hals, Det vaar en føye glæde!
At smidde om din Arm et Demant-baand i Guld,
Vaar stor bekostning ey, men vaar dog straaled muld!
Du seer til saadant ey, Gud sidder Dig i Sinde!
Til Hannem vil Jeg Dig og ey til Verden binde!
Bliv *Bunden* til *Ham fast*, Saa estu *Bunden Fri*,
Trods *Nogen fanger Dig paa Guds og Dydens Sti!*

af Velædle Jomfruens
Hulde Ven og Dyders Kiendere,
Udi ald trofast redelighed
og ærbødighed,
Th. Kingo -